

[Undervisningsministeren]

Hr. Riishøj mente, der var overraskende og konkrete oplysninger i mit svar. Det vil jeg bestride. Der var intet overraskende, og heller ikke noget konkret, der var nyt. Til gengæld synes jeg, hr. Riishøj havde en række korrekte betragtninger. Han sagde f.eks., at der netop i en tid med økonomisk krise er brug for at anvende forsknings- og undervisningsmidlerne bedre. Selvfølgelig mente han, vi skulle have flere penge, for det mener SF på alle punkter, men hans grundlæggende betragtning kan jeg tilslutte mig.

Det gælder også hans betragtning om, at der er grænser for, hvor hurtigt man kan stampede nye forskningsinstitutter op af jorden. Jeg er helt enig i dette med, at man ikke kan udvide og indskrænke forskning som en harmonika fra år til år. Det er en meget vigtig betragtning, og det lover jeg at lægge mig på sinde i forbindelse med de forandringer, der sker.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at budgetmodellen netop har til formål at skåne forskningen, når undervisningen skal udvides eller indskrænkes. Hvis vi ikke havde budgetmodellen, risikerede vi, at forskningen blev et bevidstløst vedhæng til undervisningsbevillingerne, som naturligvis måtte udvides og indskrænkes i takt med behovet. Budgetmodellen muliggør, at vi tager særligt hensyn til forskningen, netop det hensyn, hr. Riishøj nævner, altså at vi i opbygningsfasen er forsigtige med ikke at opbygge for hurtigt, og at vi i nedbygningsfasen er forsigtige med ikke at indskrænke for hurtigt. Så meget om det.

Fru Helle Degn har jeg haft et par korte bemærkninger til, og jeg tror næsten ikke, jeg kan sige mere. Hun ville have konkrete svar på, hvad det er, der skal nedlægges. Svaret er indtil nu, at det er det samme, som den tidligere regering har lagt op til, men jeg indrømmer, at disse omstillinger kan føre til, at der er nogle ting, der skal nedlægges, og jeg har i mit svar lagt op til, at det vil jeg nøje samarbejde med de rådgivende organer om. Jeg vil da gerne tilslutte mig fru Helle Degns ønske om, at der snart bliver klarhed over, hvad der skal ske på disse felter. Jeg kan for så vidt dele fru Helle Degns utålmodighed.

Fru Helle Degn opfordrede til en konstruktiv dialog om forskerrekutteringsplanen. Jeg kan oplyse, at jeg har haft indtil flere møder med Akademikernes Centralorganisation, og jeg troede faktisk, at det i sid-

ste øjeblik ville gå i hak. Ministeriet har jo givet en indrømmelse, er gået ned fra de 5 år til 4 år, på trods af at jeg ikke er sikker på, at det er så meget til gavn for forskningen, som det er til gavn for forskerne, så jeg synes, vi har været imødekommende. Men jeg vil gerne tilslutte mig ønsket om en konstruktiv dialog, og jeg vil gerne her love Akademikernes Centralorganisation, at jeg på trods af fortidens skuffelser agter at fortsætte denne dialog.

Jeg forstår, at det selvbestaltede udvalg, jeg skulle have nedsat, er dette informatikudvalg, og det vil jeg gerne blankt vedstå er nedsat i min ministertid. Jeg mener ikke, jeg har nedsat så mange udvalg, som min forgænger har gjort, men jeg indrømmer, at dette er et udvalg, jeg har nedsat, og det gør jeg med meget god samvittighed. Jeg mener, at ministeriet har brug for virkelig sagkyndig rådgivning netop af den grund, hr. Riishøj nævnte, nemlig at man i opbygningsfasen skal være meget forsigtig med, hvad man gør. Jeg tror heller ikke, at fru Helle Degn vil benægte kvalifikationerne hos det informatikudvalg, der er nedsat.

Når fru Helle Degn siger, at jeg er forhippet på partipolitiske konfrontationer, så må jeg melde hus forbi, men jeg vil da gerne føje til, at hvis jeg kan gøre noget for at orientere fru Helle Degn bedre, så vil jeg bestræbe mig på det. Hvis der er emner, vi for fremtiden bør holde møde om, som man ikke plejer at holde møde om, så lytter jeg gerne til forslag herom. For en minister er det altid behageligt at få så mange ting som muligt godkendt på forhånd i folketinget. Problemet er bare, at derved kommer partiernes repræsentanter let til at blive gidsler, og derfor har der somme tider været et ønske hos især oppositionspartier om ikke at blive inddraget for meget. Jeg mener, at jeg i ét og alt har levet op til de helt faste traditioner på dette felt – jeg er jo efterhånden ret gammel i gårde på uddannelsesområdet her i tinget – men hvis der er faste traditioner, som bør ændres, så lad os gøre det, lad os tage en fornuftig snak om det.

Fru Eva Møller spurgte, hvordan det går med budgetudviklingsarbejdet. Jeg kan oplyse, at i efteråret 1982 afgav rektorkollegiet en redegørelse om budgetudviklingsarbejdet, som dels kritiserede anvendelsen af budgetmodellen, dels stillede forslag om et forde-